

GAZETA ŁÓDZKA

Czwartek 10 Kwietnia 1916 r.

ORGAN NARODOWY.

Założyciel i wydawca Jan Grodek.

Rok V. — № 110.

PRENUMERATA W ŁODZI WYNOŚI:

Rocznie 12 Marek, półrocznie 6 Mk., kwartalnie 3 Mk., miesięcznie 1 Mk.

Za odosłenie do domów 20 fen. miesięcznie.

Wychodzi codziennie po południu.

Redakcja i administracja — Przejazd № 8, otwarta codz. od 9 do 7 wiecz., w niedziele i święta od 12 do 6.

Redaktor przyjmuje interesantów w sprawach redakcyjnych od 10-ej do 2-ej.

Rękopisów nadesłanych redakcja nie zwraca. — Rękopisy bez zastrzeżenia honorarium uważa się za bezpłatne.

OGŁOSZENIA:

Nadesłane na 3-ej stronie wśród tekstu za wiersz lub jego miejsce 1 Mk.; reklamy za tekstem 40 fen.; zwyczajne 30 fen. nekrologia 40 fen.; ogłoszenia drobne 4 fen. za wyraz.

Każde ogłoszenie najmniej 40 fen.

Na Bałkanach.

Tocząca się akcja wojenna ma te do siebie, iż zachodzi pewne zróżnicowanie się frontów, pewna gradacja, że tak powiem, poszczególnych terenów walki, która z szczególną siłą uwidoczniła się skoro uprzytomniwszy sobie, jak uwaga nasza w ciągu minionych miesięcy przerzucała się stale od miejsc w bezpośredniej od nas leżącej bliskości do mocnych lasów argońskich; od śnieżystych wierzchołków Alp do bezwodnych pustyń Arabii i Persji.

Do rzędu frontów, których znaczenie ulegało ciągłym zmianom w zależności od ogólnych koniunktur politycznych i strategicznych, należą Bałkany.

Agitacja wielkoserbska, będąca bezpośrednim powodem obecnej wojny, zapoczątkowała cały szereg mniejszej lub większej wagi zdarzeń, które często posiadały wpływ przemożny na losy większych jednostek politycznych Europy. Z chwilą rozgromu Serbji oraz kapitulacji Czarnogóra akcja bałkańska przybrała zupełnie inny charakter, straciwszy wszelkie cechy walki narodów o własne interesy, nabrawszy natomiast rysów charakterystycznych działań pomocniczych.

Mimo pozornego spokoju jednak i zejścia kwestji bałkańskiej na plan drugi, południowo-wschodni plac boju nie stracił bynajmniej swej wagi zarówno pod względem politycznym jak i strategicznym.

Za względu na ogromnie skombinowane stosunki bałkańskie ujmujemy sprawy każdego mocarstwa poszczególnie, by w następstwie dojść do pewnych ogólnych wniosków, miarodajnych dla spraw ogólnie bałkańskich.

Na plan pierwszy, ze względu choćby na szacunek dla zmarłych, wysuwają się tu całe dwa państewka, które orę stali z oblicza ziemi aż do owej decydującej w dziejach świata spólicznego chwili, kiedy miał mieczów przemówi pióra, a akcja przeniesie się z pól, lasów, i błót do zacisznych gabinetów ministerjalnych, do sal posiedzeń przedstawicieli mocarstw.

Serbja, nie egzystująca samodzielnie, nie przestała jednak istnieć jako jednostka administracyjna, choć podzielona jest zasadniczo na sferę austro-węgierską oraz bułgarską. Podczas gdy pierwsza nosi charakter czysto wojennej okupacji, druga posiada pewne pretensje oswobodzicielskie: Macedonja bułgarska, owa kolebka narodu bułgarskiego, ku której zwracają się tęskne oczy przadziadów, o której marzyli ojcowie dzisiejszego pokolenia, którą wreszcie ono samo miało przez krótką chwilę, by ją stracić na rzecz wiarołomnego sprzymierzeńca, owa Macedonja znalazła się dziś znów w rękach Bułgarów, którzy mimo wszelkie kuszące obietnice ze strony koalicji, mimo pogroźki i prośby, szczególnie ze strony Rosji, zdecydowali się jednak na wypowiedzenie wojny Serbji i wydali tymczasem na nią wyrok śmierci.

Więści z okupowanej przez Bułgarów części kraju dochodzą do nas w quantach zgoła skromnych, przypuszczać jednak należy, iż dzieje się to wskutek szybkiej asymilacji ludności, która podczas kilkumiesięcznego okresu czasu oswoiła się już w zupełności z bułgarskimi porządkami.

Administracja w Serbji nie napotyka na żadne trudności wewnętrzne, gdyż ludność pogodziła się z swym losem.

Podobnie rzecz ma się w Czarnogórze. Kapitulacja, choć zamaskowana, nieważnie mówiąc dość niezręcznie, w oczach czwórporozumienia przez pobyt króla Nikity w Francji, ostatecznie przez udział w

konferencji, jest jednak faktem historycznie niezaprzeczalnym, jako że odbyła się zupełnie formalnie i została dokonana przez osoby uprawnione. Ludność, która początkowo już przyjęła zapowiedź lepszej przyszłości pokojowej z radścią, dziś korzysta z praw samorządnych w ich znaczeniu państwowym, a władze cywilne czarnogórskie, choć pod kontrolą urzędów austriackich, spełniają normalnie swe funkcje administracyjne.

O położeniu wewnętrznym kraju mówić dziś trudno: stwierdzić tylko można, iż jest on wyczerpany długotrwałą i nierówną walką i długo zapewne jeszcze nie będzie mógł zająć dawnego stanowiska w życiu gospodarczym półwyspu.

Kwestją niewyjaśnioną dotychczas nawet w przybliżeniu jest sprawa czarnogórską; formalnie dla względów kapitulacji, królestwo dalej istnieje, a choć wojska austriackie objęły zarząd nad krajem, jednak prawnie rzecz biorąc, Czarnogórze traktowanym jest jako mocarstwo w dalszym ciągu niepodległe, które czasowo jedynie pozbawione jest praw zwierzchnich. W pewnych kołach politycznych istnieje myśl włączenia Czarnogóra do Serbji na zasadzie pokrewieństwa rasowego, jakie tu niezaprzeczalnie istnieje, trudno jednak w tym względzie coś pewnego orzec.

Bułgarja zwyciężyła na całym froncie: współdziałając w pogromie Serbji, wykazała się nadto wielkimi zaletami militarnymi w walkach z pomniejszemi oddziałami wojsk francuskich i angielskich, a co najważniejsza uzyskała nowe terytorja, do których od lat wielu tęskniła.

Równoległe ze zmianą warunków zewnętrznych zmienia się i kurs polityki wewnętrznej. Stronnictwo rusofilskie, złożone głównie z konserwatystów i właścicieli wielkiej majątności ziemskiej, musiało ustąpić pod naciskiem stronnictw młodziejszych które nie bawiąc się we względy wdzięczności, wysunęło na plan pierwszy dzisiejsze interesy bułgarskie.

Bułgarja zawiadła się na Rosji ogromnie; mówi o tem nawet śmiało sama prasa i opinia publiczna rosyjska, która oskarża rząd o zbytne faworyzowanie Białogrodu ze szkodą dla Sofji, co wykazała zresztą ostatnia wojna bałkańska. Rozgoryczenie tedy, wywołane postawą dawnej protektorki, przybrało w Bułgarji tak potężne rozmiary, iż zapaleńcy pewnych odłamów poczęli się zapierać swego pochodzenia słowiańskiego, wysuwając na pierwszy plan swe bardzo odległe gałęzie drzewa genealogicznego, wykazujące przodków mongolskich.

Nie wchodząc w szczegóły tego niezbyt dobrze widzianego w Bułgarji pomysłu, należy jednak orzec, iż autorytet Rosji w Bułgarji już nie istnieje, odwrotnie zaś, dążenia rosyjskie do zawładnięcia Konstantynopolem znajdują tu najzgorzalszych przeciwników, którzy widzą w takim obrocie rzeczy „finis Bulgariae”.

W stosunku do państw centralnych Bułgarja stoi na stanowisku sprzymierzeńca, który choć do innych dąży celów, jednak tą samą kroczy drogą. To samo stosuje się i do stosunków turecko-bułgarskich.

Niezwykle charakterystycznym jest stosunek Bułgarji do Grecji: ta ostatnia choć sprzymierzona z Serbją przeciw Bułgarji, nie uważała za stosowne, a co ważniejsza — bezpieczne, wtrącenie się do konfliktu; mimo to jednak antagonizmy bułgarsko-greckie żyją i rządy z trudem je tłumią. Grecja nie życzy sobie potężnej Bułgarji, gdyż pragnie ten atrybut zachować dla siebie, a pozatym ma ona pewne grzeszki na sumieniu, z którymi się liczyć

będzie musiała, skoro nadejdzie czas porachunków bałkańskich.

Jasno występuje tu aż nadto dobrze w polityce znana zasada, iż sojusze i związki, oparte tylko na negatywnej wspólności interesów, pozbawione wszelkiej podstawy pozytywnej, zwykle w chwili decydującej zawiodą. Jako przykład klasyczny przytoczyć można stosunek angiorosyjski, który zapewne w niedalekiej przyszłości załamie się pod bardzo ostrym kątem, lub sojusz dwóch dzisiejszych sprzymierzeńców centralnych z Włochami, oparty wyłącznie na podstawach negatywnych.

Podobnie zupełnie ma się rzecz z sojuszem grecko-serbskim: interesy obu państw w wielu wypadkach sobie wręgie zeszły się i zharmonizowały na punkcie zawiści względem Bułgarji, która w tak ohydny sposób została wprost okradzioną podstępnie przez swych wczorajszych towarzyszy broni, spółbraci w walce krzyża z półksiężycem.

Polityka serbska ufała papierowym umowom i wahała się w kwestji tak jasnej i prostej jak zwrócenie Bułgarji pochwyconych terenów, uważając, iż wypowiedzenie przez Bułgarję wywoła napewno odpowiednie kroki wojskowe ze strony Grecji, przyciskanej zresztą mocno do muru przez aliantów. O porzuceniu dziś stanowiska neutralnego przez Grecję nie marzą nawet ci, którzyby tego gorąco pragnęli; wicherzenia Venizelosa z jednej, innych polityków z drugiej strony utraciły już zupełnie mór w narodzie, nie mówiąc już o tem, iż rząd był im przeciwny od chwili ich powstania.

Pozatem wystąpienie Grecji w obronie Serbji nie jest popularne w kraju, bowiem Serbja, mimo stale podkreślanego swego stosunku przyjaznego do Grecji, rości sobie prawa do pewnych terytorjów, należących dziś do Grecji, na zasadzie etnograficznej, t. zn. ponieważ rzekomo ludność tych rejonów jest pochodzenia serbskiego. Nie należy mniemać, by tego rodzaju poglądy istniały jedynie w ultraszowinistycznych kołach serbskich, gdyż popiera je rząd, starając się wpoić tę ideę w społeczeństwo drogą wychowania publicznego. Nakładem rządowym został już w wielokrotnie powtórzonym wydaniu wydrukowany ostatnio podręcznik geografii p. t. „Zemljopis Serbje i srbskich zemalja”, w którym zaliczeni są do Serbów nie tylko wszyscy Chorwaci, prawie wszyscy Dalmatyńcy i 1/2 Istrijczyków, ale Serbowie w samym kraju obliczeni są na 9 milionów z dodaniem uwagi, że Serbja stanowi zaledwie 1/3 ogółu ziem serbskich, w skład których wchodzi okolice bułgarskie, rumuńskie i greckie.

Nie jest zresztą zupełnie wykluczone: iż gdyby sprawa pozostawiona została swemu naturalnemu biegowi, wówczas wystąpienie Grecji posiadałoby pewne widoki racjonalne, ale ogólny układ stosunków bałkańskich w związku z lądowaniem wojsk angielsko-francuskich w Salonikach i na wyspach greckich odebrał rządowi ateńskiemu apetyt wojenny. Czuje się on pozatem i tak poważnie zagrożony w swych prawach zwierzchnich na własnym terytorjum, gdzie rządzą komendy wojsk obcych, a Grecy zmuszeni są to tolerować.

Podobnego stanu rzeczy u siebie obawia się Rumunja. Mimo podróże Filipescu na front rosyjski i do Petersburga, mimo uśmiechy i obietnice, kraj ten trwał niewzruszenie na stanowisku neutralnym, nie dając się skusić skórą na niedźwieździu w postaci Bukowiny i Siedmiogrodu, ewentualnie nawet widokami cesji tak smacznego kęsa, jakim jest Besarabia.

Ustawiczne ścieranie się partji, pragnących to neutralności, to znów wystąpienia Rumunji po tej lub owej stronie, charakteryzuje doskonale dzisiejsze stosunki w tym kraju; trudnym jest wprost do uwierzenia, aby Rumunja w warunkach obecnych przystąpiła do wojny, skoro w momentach bardziej poważnych, bardziej uprawniających do ciągnięcia wszelkiej równowagę i mimo bezustannych prorocत्व politycznych, zapowiadających wystąpienie Rumunji, pozostała neutralną, do tego stopnia posuwając na plan pierwszy wyłącznie swe interesy gospodarcze, iż zawiera kontrakty na dostawę żywności zarówno z jedną jak i z drugą stroną walczącą.

Zabiegi jednak dyplomatyczne nie dają za wygrane i wszelkiego rodzaju pochlebstwami i obietnicami starają się Rumunję wplątać w sieć wojny, dając jej w charakterze zadatku przyszłego sojuszu pewne, o podejrzanym zresztą wartości, prerogatywy, w rodzaju prawa przyznanego Rumunji niedawno przez Anglię uczestniczenia w przyszłym kongresie pokojowym.

Mimo przepowiedni, zapowiadających iż Rumunja zdecyduje się w ostatniej chwili i dobieje tylko zwyciężonego, podobnie jak uczyniła to w czasie ostatniej wojny bałkańskiej z Bułgarją, wątpliwym jest czy jakiegokolwiek jeszcze mocarstwo wielkie lub małe zdecyduje się na wyciągnięcie miecza, spoczywającego dziś w pochwie.

Portugalia była ostatnim graczem, który na jedną kartę postawił swe istnienie, a jeśli które z państw dziś neutralnych wystąpi jeszcze zbrojnie, to chyba tylko w obronie wobec napaści obcej, nigdy zaczepnie, — w charakterze stronnika tej lub owej partji wojującej.

M.

Kronika polityczna.

Pożyczka dla Grecji.

BUDAPESZT, 19 kwietnia. Dwaj pełnomocnicy amerykańskiego banku „Germania” przybyli do Aten w celu pertraktowania z rządem o udzielenie 45 milionowej pożyczki. W przeciwieństwie do warunków czwórporozumienia, propozycje amerykańskie nie zawierają wcale politycznych warunków.

Zaostrzenie położenia w Grecji.

BERLIN, 19 kwietnia. Rozmaite pisma poranne donoszą z Salonik, że rząd grecki ściągnął znaczniejsze masy wojsk dla zabezpieczenia linii kolejowych Patras-Ateny-Larissa-Saloniki. W zatoce Goris skoncentrowano podobno floty francuskiej i angielskiej, znaczne ilości.

Stosunki grecko-tureckie.

LYON, 19 kwietnia. Według doniesienia Nouvelliste z Aten, poseł turecki w Atenach wręczył ministerjum spraw wewnętrznych notę, w której rząd otomański zwraca uwagę rządu greckiego na bandy, tworzące się w Atenach, Pireusie i na Mitylenie z przeznaczeniem ich do Małej Azji. Istnieje specjalny wydział, organizujący te bandy.

Zamknięcie wrogich przedsiębiorstw w Anglii.

LONDYN, 19 kwietnia. London Gazette ogłasza nazwiska 9 firm nieprzyjacielskich w Anglii, którym na podstawie ustawy o handlu z nieprzyjacielem zakazano dalszej czynności.

Telegramy.

Wielka Kwatera Główna.

19-go kwietnia.—Urządowo.

Z widowni zachodniej.

W uzupełnieniu onegdajszego sukcesu, zdobyły wojska nasze wczoraj w nocy na zachodzie od Mozy kamieniolom, na południu od zagrody Haudremont. Większa część załogi poległa w zaciętej walce na bagnety. Wzięto do niewoli przeszło 100 żołnierzy, zdobyto kilka karabinów maszynowych. Rozbito się przeciwnatarcie francuzów na nowe linie niemieckie, na północozachodzie od zagrody Thiaumont. Mniejsze oddziały piechoty nieprzyjacielskiej, które usiłowały w różnych miejscach na froncie zbliżyć się do naszych rowów, odparto ogniem piechoty i granatów ręcznych. Patrole

niemieckie wdarły się do stanowiska nieprzyjaciela na wyżynie Combres, zabierając do niewoli oficera i 76 żołnierzy.

Z widowni wschodniej.

W północnej części frontu żywsza działalność artylerji i patroli.

Z widowni bałkańskiej.

Nic nowego.

Naczelne Dowództwo Wojskowe

Urzędowy komunikat austriacki.

WIEDEN, 19-go kwietnia.

Z widowni rosyjskiej.

Na południo-zachodzie od Tarnopola dokonaliśmy z powodzeniem wybuchu miny i zajęliśmy zachodni kraniec wyrwy. Zresztą niema nic nowego.

Z widowni włoskiej.

Pomijając toczące się w dalszym ciągu walki na Col di Lana, niebyło działalności bojowej godnej zanotowania.

Z widowni południowo-wschodniej.

Niema zmian.

Zastępca szefa sztabu generalnego
H o b e r,
marszałek polny porucznik.

Sprawozdanie rosyjskiego sztabu generalnego.

PETERSBURG, 18 kwietnia. Sprawozdanie urzędowe z dnia 17 kwietnia.

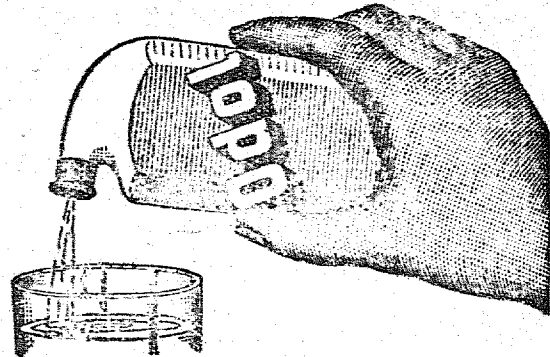
Front zachodni: Nad Dźwiną artylerja niemiecka ostrzeliwała pozycje przyczółka mostowego pod Uexküll i część pozycji naddźwińskich, na południe od Garbunówki. Na południe od Dźwińska miejscami walka działowa, dość silna między jeziorami Miadziel i Narocz. Nieprzyjaciel postępuje się latawkami, naznaczonymi na skrzydłach w koła jako nasze znaki rozpoznawcze.

Galicja: Nad górną i środkową Strypą udaremniiliśmy kilka prób ataków nieprzyjaciela na nasze rowy.

Kurs rubla.

BERLIN, 19 kwietnia.

100 rb. = 177.75 marek, co odpowiada kursowi 56.26 rb. za 100 marek.

Kto pragnie utrzymać w dobrym stanie zęby swoje, powinien pamiętać, że cel ten osiągnięty być może jedynie za pomocą wytrwałego codziennego pielęgnowania zębów. Koniecznym potrzebem jest do tego antyseptyczne płukanie, a jest nim niewątpliwie przeciwny środek do zębów „Odol”, co do którego dowiedziono naukowo, że stanowczo wstrzymuje próchnienie zębów. „Odol” posiada prócz tego przepyszny orzeźwiający smak. Nabywać można we wszystkich lepszych perfumerjach.
Cena: 1/1 oryginalny flakon Mk. 2,25,
1/2 „ flakon Mk. 1,25.

Teatr Polski

(Cegielniana 63).

Bilety do nabycia w Cukierni Gostomskiego, w d. zaś widowisk — w kasie teatru.

W Niedzielę, dn. 23 kwietnia 1916 roku o 3-iej po poł. po cenach popularnych

Kościuszko pod Racławicami

Sztuka historyczna w 8 obrazach, A. W. Lasoty.

W Niedzielę, dn. 23 kwietnia 1916 roku o godzinie 7 i pół wieczorem

Krakowskie Zuchy

Wodewil w 5-ciu aktach ze śpiewami i tańcami Turckiego.

W Poniedziałek, 24 Kwietnia 1916 roku o 8-iej po poł. po cenach popularnych

Obrońca Częstochowy

Obraz historyczny w 8 obrazach, Elżby Bośniackiej.

W Poniedziałek, dn. 24 Kwietnia 1916 roku o godzinie 7 i pół wieczorem

Rewizor z Petersburga

Komedja w 5-ciu aktach, M. Gogola, przekład M. Tatarkiewicz.

Teatr w Domu Ludowym

ul. Przejazd № 34.

Kółko dramatyczne kelnerów łódzkich

W dn. 23 Kwietnia o godz. 7 ej wieczorem odegra komedję w 3-ch aktach WOŁOWSKIEGO

Towarzysz Pancerny

Bilety wcześniej do nabycia w cukierni Ulrychsa róg Zielonej i Piotrkowskiej a w dniu przedstawienia od g. 12 w kasie teatru.

Zarząd Towarzystwa Akcyjnego Browaru Parowego

Sukcesorów K. Anstadta w Łodzi,

ma zaszyt zawiadomić, że w dniu 27 Maja r. b. o godzinie 5-iej po południu przy ulicy Średniej pod № 34 odbędzie się

OGÓLNE ZEBRANIE

Porządek dzienny:

- 1) Sprawdzenie i potwierdzenie sprawozdania i bilansu za rok 1914 i 1915,
- 2) Zatwierdzenie planu działalności i budżetu na rok 1916,
- 3) Wybór dyrektora i dwóch zastępców,
- 4) Wybór komisji ewizyjnej na rok 1916,
- 5) Wnioski zarządu i akcjonariuszów.

Panowie akcjonariusze, życzące sobie wziąć udział w powyższym zebraniu, raczą złożyć w zarządzie Towarzystwa, nie później jak do dnia 12 maja r. b. swe akcje, lub kwity depozytowe na takowe, z wyszczególnieniem numerów i wskazaniem odnośnych państwowych lub przez państwa koncesjonowanych instytucji kredytowych.

Złożone akcje i kwity depozytowe będą zwrócone panom akcjonariuszom po odbyciu wyżej wymienionem zebraniu.

O ileby powyższe Ogólne Zebranie w oznaczonym terminie nie doszło do skutku, odędzie się drugie w dniu 10 czerwca r. b. które bez względu na liczbę złożonych akcji, będzie prawomocnem.

Resursa Rzemieślnicza Chrześc. Widzewska 117.

W Niedzielę, dn. 23 Kwietnia r. b. o godz. 6 wiecz.

Kółko Dramatyczne przy Łódzkim Towarzystwie Sportowym pod reżyserją p. Eustachego Piątkowskiego wystawia:

„Farbiarze” | „Chrapanie z rozkazu”

Komedja w 1 akcie A. Wałowskiego.

Komedja w 1 akcie.

Wiązanekę

lekkich utworów artystyczno-literackich.

Hurtowy magazyn obuwia

Jakób Windman

detaliczna sprzedaż

Łódź, Piotrkowska 35

poleca bogaty wybór wszelkiego rodzaju obuwia wszelkich gatunków i najnowszych fasonów. Wykwalifikowane wykonanie. Ceny przystępne. Firma egzystuje od 1885 r. Filij nie posiadam.

Grand Hotel, Łódź

I-e SWIĘTO WIELKIEJNOCY (23 kwietnia 1916 r.)

Kawiarnia--zamknięta.

Restauracja otwarta.

W restauracji Koncert znakomitego kwintetu Lewak-Taube.

Specjalista

Dr. L. PRYBULSKI

Ulica Południowa № 2 róg Piotrkowskiej

choroby zewnętrzne i włosów

Leczenie elektrycznością, elektrolizą (usuwanie szpeczących włosów).

Przyjmuje od 8—1 r. od 4—9. Panie od 5—6 p.p.

Akuszka

R. PIPIKOWA

z dypl. Ces. Akademij w Petersburgu praktykująca 25 lat.

ul. ANDRZEJA 39 m. 10, udziela porad przyjmuje chore od 12 do 5 po p.

Rowery

i wszelkie przybory poleca

Emil Krüger

ul. Piotrkowska № 100, w podwórzu. Reperacja na miejscu. Kupuj i sprzedaj używane rowery.

Korrespondentka

pisząca bardzo biegle na maszynie władająca gruntownie niemieckim i polskim poszukiwana. Pożądana dłuższa praktyka i świadectwa ew. osoba starsza. Oferować pod „L. P.” do Administracji G. L.

Stołownia Międzynarodowa

ul. Piotrkowska 62.

Obiady z 4 dań 55 kop. Kolacja z deserem od 50 kop. Codziennie świeże flaki po 35 kop. porcja.

Fotografia „EXPRESS”

Konstantynowska 28.

WYKONYWA: 12 Pocztówek za Rb. 2,50,

6 „ „ „ 1,50,

3 paszportowe „ 40

i wszelkie inne fotografie.

Tytunie Austrjackie

oraz liście tytoniowe, poleca hurtowo i detalicznie. S. Nowiński, Piotrkowska 145 (w podwórzu).

„ALA”

eukaliptusowo-mentolowa pastylki, niezastąpione przy kaszlu i chrypcie. Dostać można w aptekach większych składach aptecznych.

„ALA”

poleca apteka W. Danieleckiego Piotrkowska 127.

A! A! A! A! A! Meble najtańszej nowo i używane, w dużym wyborze, poleca magazyn mebli Władysława Romiszowskiego Piotrkowska 116 I piętro front.

Meble sprzedam bardzo tanio z trzech pokoi. Główna 11 m. 16, w oficynie.

Biuro próśb A. v Gersdorffa, Piotrkowska 34.

Bryczka Węgierka do sprzedania. ul. Rzgowska 98.

Trawiec damski z powodu kryzysu szyje elegancko kostjumy od mk. 10, palta od mk. 8 suknie od mk. 2. Obstałunki wykonywa się w przeciągu 24 godzin. Pracownia E. Rudzkiej Piotrkowska 17, parter.

Kupuje kwity wszystkich lombardów, plac Dobrze Piotrkowska 83 Goldin front sklep biały.

Miód sztuczny wyborowy w paczkach firmowych i wiadrach do nabycia tylko u firmy (dawnie „Ekonomia”) Malczek, Szwarz, Włodawski, Łódź, Północna 10.

Mydło wyborowe tanio. Benedykt 8. m. 7. I

Peleryny męskie piękne tanio. Piotrkowska 145—84.

Tanie u zła korepetycji, starszy uczeń gimnazjum. Wiadomość w Adm G. L.

Uczeń Pawłowski zgubił paszport niemiecki, woda przy ul. Suwalskiej.